

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – Mai 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

Cuprins:

Din comorile ortodoxiei: Sfinții Împărați cei întocmai cu apostolii Constantin și mama sa Elena, 2013, Anul Omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena.

Învieria lui Hristos - slava Sfintei Cruci – Pastorală Preafericitului Daniel Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române la Sărbătoarea Învierii Domnului Nostru Iisus Hristos – 5 Mai 2013.

Biserica și internetul, rolul internetului în viața creștinilor.

Cuvinte duhovnicești (istorioare, parabole pentru toate vârstele): Cuvântul de învățătură al Sfântului Ioan Gură de Aur la Sărbătoarea Învierii Domnului.

Din viața parohiei.

DIN COMORILE ORTODOXIEI

Sfinții Împărați cei întocmai cu apostolii Constantin și mama sa Elena

Acest mare între împărați, fericitul și pururea pomenitul Constantin, a fost fiu al lui Constanțiu, care se numea Clor, și al cinstitei Elena. Constanțiu a fost nepot de fiică lui Claudiu cel ce a împărțit în Roma mai înainte de împărăția lui Dioclețian și a lui Carin. Acest Constanțiu, după ce a fost primit de Dioclețian și de Maxențiu Erculiu ca să fie părtaș al împărăției lor, când Maximian Galeriu dimpreună cu alți prigonitori, cu tărie ridicaseră prigonire asupra tuturor creștinilor, el singur întrebuițând blândețea și mila, mai vârtos pe cei ce se luptau pentru credința lui Hristos îi întrebuițea sfetnici și părtași ai slujbelor împărătești. Învățând el buna cinstire pe Constantin fiul său cel iubit, care după acestea s-a numit întâiul împărat al creștinilor, l-a lăsat moștenitor al împărăției sale, în insulele Britaniei. După ce Constantin a fost înștiințat de lucrurile necinstite, desfrânate, pierzătoare și proaste, pe care le făcea în Roma, Maxențiu, fiul lui Erculiu, și îndemnat de dumnezeiasca râvnă și chemând pe Hristos împreună oștilor, a pogorât împotriva lui Maxențiu. Deci, văzând Dumnezeu curățenia sufletului lui și s-a arătat mai întâi în somn, după aceea în amiaza zilei, închipuind semnul Crucii scris cu stele: , l-a arătat lui și celor ce erau vrednici. Deci, îndrăznind în chipul cinstitei Crucii și făcând cu aur semnul Crucii pe arme, a mers la Roma, și pe însuși pierzătorul Maxențiu l-a aruncat în râul Tibon, încându-l lângă podul Milvia, și așa a izbăvit pe cetățenii Romei de tirania acestuia. Atunci marele Constantin, pornindu-se de la cetatea romanilor și mergând pe cale voia să zidească o cetate pe numele său în Ilion, unde se zice că a avut loc războiul Troienilor cu elinii; însă a fost oprit prin dumnezeiasca înștiințare și i s-a poruncit de la Dumnezeu ca mai de grabă în Bizanț să-și zidească cetatea. Deci, urmând voii celei dumnezeiești, a zidit această de Dumnezeu păzită cetate pe numele său, pe care a și adus-o lui Dumnezeu ca pe o pârgă a credinței sale. Și deoarece căuta scumpătatea credinței celei din vremea noastră, a adunat în Niceea arhierii din toate părțile, prin care s-a propovăduit credința ortodoxă, și Fiul a fost recunoscut deoființă cu Tatăl, iar Arie și cei împreună cu el au fost dați anatemei, dimpreună cu hula lor. A trimis încă și pe maica sa Elena la Ierusalim pentru căutarea cinstitului lemn pe care a fost pironit cu trupul Hristos, Dumnezeuul nostru; apoi, aceste părți de lemn sfânt au fost mutate, adică o parte a fost așezată chiar în Ierusalim, iar cealaltă parte a adus-o în împărăteasca cetate. Împărăteasa Elena, după ce a ajuns la Constantinopol, și-a săvârșit viața; iar marele Constantin, împodobind cetatea cu înnoiri și cu prăznuiri, și puțin ceva trecând peste patruzeci și doi de ani ai împărăției sale, și începând războiul cu perșii, și în oarecare sat lângă Nicomidia fiind, s-a mutat către Domnul, și a fost adus în cetatea sa, unde a fost primit cu evlavie și cu prea încuviințate întâmpinări, a fost așezat în biserica sfinților apostoli. Și a împărțit în Roma cea Nouă în anul de la zidirea lumii, cinci mii opt sute optsprezece; iar de la venirea cea în trup a

Mântuitorului nostru Dumnezeu trei sute treizeci și șapte, fiind al treizeci și doilea împărat de la August. Și se săvârșește pomenirea lui în preasfânta biserică cea mare, în biserica sfinților apostoli, și în dumnezeiasca biserică sa, în Mănăstirea Chinsterna lui Vis, unde mergând patriarhul împreună cu împăratul și cu suita sa cu litanfe, săvârșesc aducerea dumnezeieștilor Taine.

2013, Anul Omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena

Hotărârea Sfântului Sinod privind declararea anului 2013 ca An omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena în Patriarhia Română, adresată ierarhilor și eparhiilor ortodoxe române din țară și străinătate

Cu frățescă dragoste, Vă aducem la cunoștință că Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ședința sa de lucru din 25 octombrie 2011, a examinat referatul Cancelariei Sfântului Sinod în legătură cu declararea de către Patriarhia Română a anului 2013 ca "Anul omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena".

Având în vedere că în ședința Permanenței Consiliului Național Bisericesc din 7 septembrie 2011 a fost aprobată inițiativa Preafericitului Părinte Patriarh Daniel cu privire la declararea anului 2013 ca "Anul omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena", la împlinirea a 1.700 de ani de la Edictul de toleranță religioasă de la Milano (313), și s-a stabilit ca aceasta să fie supusă examinării și aprobării Sfântului Sinod;

Ținând seama că această inițiativă are ca obiective: prezentarea rolului și a importanței Sfinților Împărați Constantin și Elena la încetarea persecuțiilor pe motive religioase în Imperiul Roman și recunoașterea creștinismului ca religie licită; evlaviază lor în apărarea dreptei credințe și susținerea Bisericii creștine; cinstirea lor ca mari ctitori de locașuri sfinte; zelul lor pentru educația creștină; contribuția lor la susținerea și dezvoltarea lucrării social-filantropice a Bisericii;

Luând act de actualitatea temei în viața Bisericii și a societății și de necesitatea pregătirii din timp, prin: studii, articole, cărți de reflecție și manifestări cu caracter liturgic, duhovnicesc, educativ, social-filantropic și teologic-științific; organizarea de congrese, colocvii, seminarii, conferințe preoțești cu tema: "Sfinții Împărați Constantin și Elena, promotori ai libertății religioase și susținători ai Bisericii"; organizarea de pelerinaje la Roma, Milano, Constantinopol, Ierusalim, Niș, precum și în alte locuri unde se află vestigiile ale ctitoriilor pe care le-au făcut Sfinții Împărați Constantin și Elena; evidențierea temei și a activităților organizate prin mass-media Bisericii noastre; evaluarea, la încheierea anului, a modului de aducere la îndeplinire în eparhii a programului-cadru de celebrare a "Anului omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena";

Constatând că, pe baza obiectivelor prezentate de Patriarhul României în cadrul ședinței Permanenței Consiliului Național Bisericesc din 7 septembrie 2011, Cancelaria Sfântului Sinod a elaborat următorul program-cadru pentru realizarea proiectului liturgic, cultural și mediatic intitulat "2013 - Anul omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena":

I. În primul semestru al anului 2013 tema va fi tratată sub genericul "Sfinții Împărați Constantin și Elena, promotori ai libertății religioase" și prezentată astfel:

1. Starea Imperiului Roman înaintea Edictului de la Milano (313):

a) Criza politică, militară și socială (divizarea conducerii tetrarhice, luptele interne pentru putere și slăbirea autorității imperiale; războaiele pentru asigurarea stabilității imperiului; diversitatea etnică și culturală a imperiului, cauze ale instabilității societății romane) și criza religioasă și morală (confruntarea dintre păgânism și creștinism; influențe ale curentelor filozofico-religioase care au condus la degradarea vieții umane și a familiei);

b) Persecutarea creștinilor și suferința Bisericii creștine (cauze, forme de manifestare a persecuției, Biserica din catacombe, martiriul creștinilor - dezvoltarea cultului martirilor) și manifestări preconstantiniene de toleranță relativă față de creștinism: Nerva (96-98), Alexandru Sever (225-235), Filip Arabul (224-249), Gallienus (260-268).

2. Edictul de la Milano (313) - toleranță și libertate pentru Biserica creștină:

a) Constantin cel Mare (306-337) - convertirea sa la creștinism: de la păgânism la creștinism; rolul și

importanța împărătesei Elena și ale tatălui său Constantius Chlorus, tolerant cu creștinii, la creștinarea lui Constantin cel Mare; arătarea semnului Crucii pe cer, încreștinarea însemnelor militare (scuturi, steaguri) cu monograma creștină, victoria de la Pons Milvius - Podul Vulturului (312); botezul lui Constantin cel Mare;

b) Edictul de la Milano (313): înțelegerea de la Milano dintre Constantin și Licinius -februarie 313; reînnoirea edictului în Nicomidia - iunie 313 (Eusebiu de Cezareea, Istoria bisericească, 10, V, 1-14; Lactantius, Despre morțile persecutorilor, XLVIII, 2-12); Perspective interconfesionale și istoriografice actuale referitoare la Edictul de la Milano;

c) Urmările Edictului de la Milano - Carta libertății creștine și a toleranței religioase: recunoașterea creștinismului ca religie oficială; toleranță religioasă completă într-o lume încă divizată între păgânism și creștinism - apariția conceptului de libertate de conștiință în materie religioasă în lumea greco-romană; restabilirea echilibrului politic și a păcii sociale în imperiu; creșterea autorității împăratului în Apus și Răsărit.

3. Sfinții Împărați Constantin și Elena, susținători ai Bisericii:

a) Politica socială și religioasă a lui Constantin cel Mare și relațiile dintre stat și Biserică: promovarea în demnități publice a creștinilor cu comportament moral ireproșabil față de supuși; consacrarea duminicii ca zi obligatorie de repaus în imperiu, pentru creștini și păgâni (321); emiterea de monede cu monograma creștină (317); diminuarea rolului vechii capitale (cedarea palatului imperial de la Lateran către episcopul Romei) și inaugurarea unei noi capitale și catedrale creștine la Byzantion (Constantinopol - 11 mai 330), simbol al renașterii și înnoirii religioase și social-politice a Imperiului Roman etc;

b) Viața bisericească în timpul lui Constantin cel Mare: încurajarea Bisericii de a-și organiza sinoade pentru apărarea învățaturii de credință și a unității ei: Ancira (314); Neocezarea (314/315); Sinodul I Ecumenic de la Niceea (325); prețuirea demnității sacerdotale prin scutirea clerului de impozite și de a îndeplini funcții cetățenești (municipale) obligatorii; interzicerea accesului în rândul clerului al celor nedemni (320, 326); restituirea către comunitățile creștine a bunurilor confiscate în timpul persecuțiilor (pământuri, grădini, capele, cimitire) și sprijinirea acestora de a-și constitui și administra patrimoniul (averea), în vederea asigurării educației creștine și a ajutorării celor nevoiași; înflorirea vieții monahale.

II. În al doilea semestru al anului 2013, tema va fi tratată complementar sub genericul "Sfinții Împărați Constantin și Elena, susținători ai Bisericii" și prezentată astfel:

1. Importanța Sfinților Împărați Constantin și Elena pentru viața și activitatea Bisericii:

a) Dezvoltarea vieții liturgice, a artei și arhitecturii creștine: mari ctitori de biserici pe întreg cuprinsul imperiului (Constantinopol, Ierusalim, Antiohia, Tir, Nicomidia, Trier, Roma, în teritoriile Daciei și Scythiei); promotori și sprijinitori ai pelerinajului creștin (pelerinajul împăratului Constantin cel Mare la inaugurarea Bisericii învierii de la Ierusalim, în 335; pelerinajul împărătesei Elena la Ierusalim pentru aflarea cinstului lemn al Sfintei Cruci și înălțarea acesteia de către Episcopul Macarie (14 sept. 326);

b) Educația și familia creștină: virtuțile creștine ale Sfinților Împărați Constantin și Elena (cumpătarea, milostenia, evlavia, dreptatea față de supuși, iubirea de familie; fidelitatea conjugală, postirea, rugăciunea etc); educația creștină a copiilor (Lactantiu va fi educatorul lui Crispus, fiul cel mare al lui Constantin); cinstirea părinților (Constantin cel Mare prețuiește pe împărăteasa Elena, prin emiterea unei monede cu chipul acesteia); sprijinirea Bisericii ca factor de educație creștină (confeccionarea a 50 de codici ai Sfintei Scripturi);

c) Apărarea demnității umane prin legi și opere de caritate: interzicerea luptelor de gladiatori (325) și a pedepselor contrare învățaturii creștine (răstignirea, stigmatizarea, zdrobirea picioarelor); grija Sfinților Împărați Constantin și Elena față de cei nevoiași și încurajarea Bisericii de a proteja și a ajuta pe săraci, orfani, bolnavi, văduve; încreștinarea legislației privitoare la căsătorie, celibat, familii fără copii, adulter, avort, interzicerea vinderii copiilor din familiile sărace prin ajutorarea acestora; sprijinirea femeilor cu scopul de a se dedica familiei; ușurarea situației sclavilor recunoscându-se și clerului dreptul de a-i proclama liberi, în biserică; îmbunătățirea tratamentului celor din închisori.

2. Actualitatea politicii religioase, sociale, legislative și social-filantropice a Sfinților Împărați Constantin și Elena pentru viața lumii contemporane:

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – Mai 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului și Sfântul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR.1

a) Libertatea religioasă într-o lume secularizată și laicizată. Rolul statului în recunoașterea legislației proprii a Bisericii (în lume, în Europa și în România);

b) Omul politic contemporan și creștinismul (de la indiferentism la mărturie creștină și implicare activă în viața Bisericii);

c) Sărbătorirea duminicii și a marilor sărbători bisericești (prilej de renaștere morală și educație religioasă);

d) Construirea de biserici (o necesitate liturgică, misionară-pastorală și cultural-educățională în dezvoltarea și viața comunităților creștine urbane și rurale și pentru cele ortodoxe românești din diasporă);

e) Sprijinirea de către stat a activităților social-filantropice și cultural-educăționale ale Bisericii (punerea la dispoziția Bisericii a unor imobile și a altor bunuri);

f) Restituirea către comunitățile creștine a bunurilor confiscate în timpul regimului comunist (un act de dreptate istorică și de sprijinire a Bisericii în dezvoltarea propriilor activități social-filantropice, cultural-educăționale etc);

g) Cercetarea și valorificarea trecutului istoric al Bisericii (sprijinul statului pentru susținerea și protejarea monumentelor istorice, de artă și arhitectură creștină).

3. Evlavia și cinstirea Sfinților Împărați Constantin și Elena de către Biserica:

a) Din punct de vedere liturgic (cinstiți ca Mari Împărați, întocmai cu Apostolii, prin slujbă în minei, acatist, hramuri de biserici și mănăstiri);

b) Din punct de vedere iconografic (Sfântul Constantin cel Mare reprezentat în rândul dreptilor în veșminte împărătești; Sfântul Împărat Constantin stând pe tron în mijlocul adunării, la reprezentarea Sinodului I Ecumenic; Sfinții Împărați Constantin și Elena reprezentați împreună cu Sfânta Cruce în registrul de jos al naosului, în stânga spre altar; Sfinții Împărați Constantin și Elena conducând ceata împărătească etc.);

c) Alte forme de cinstire (topografie, onomastică, heraldică, numismatică, medalistică, folclor, tradiții, obiceiuri etc.).

III. Centrul de presă BASILICA al Patriarhiei Române (Radio TRINITAS, TRINITAS TV, ZIARUL LUMINA) va realiza programe și emisiuni, filme documentare, materiale publicistice etc. pentru promovarea, în anul 2013, a "Anului omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena". În acest scop se va solicita colaborarea centrelor eparhiale pentru identificarea în biserici și mănăstiri, precum și în biblioteci, a celor mai frumoase și reprezentative fresce, icoane, miniaturi, broderii și țesături, mozaicuri și vitralii, reprezentând pe Sfinții Împărați Constantin și Elena.

IV. Realizarea de studii, comentarii și bibliografii cu conținut patristic, istoric, dogmatic, liturgic, catehetic, pastoral, social-filantropic și ecumenic pentru prezentarea "Anului omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena" în cadrele prezentate la punctele I și II.

V. La nivelul Patriarhiei Române se va organiza un congres internațional, ale cărui rezultate vor fi publicate într-un volum academic, iar la nivelul eparhiilor și al instituțiilor de învățământ teologic, se vor organiza dezbateri, colocvii și seminarii pe tema "Sfinții Împărați Constantin și Elena, promotori ai libertății religioase și susținători ai Bisericii".

VI. În cursul anului 2013 se vor organiza expoziții de icoane, fresce, mozaicuri reprezentând pe Sfinții Împărați Constantin și Elena.

VII. În cursul anului 2013 se vor organiza pelerinaje la Roma, Milano, Constantinopol, Ierusalim, Niș, precum și în alte locuri unde se află vestigiile ale ctitoriilor Sfinților Împărați Constantin și Elena.

VIII. Se va publica un album omagial consacrat "Sfinților Împărați Constantin și Elena în evlavia ortodoxă".

IX. Patriarhia Română va emite o medalie jubiliară cu Sfinții Împărați Constantin și Elena.

X. Ca parte a programului-cadru național bisericesc, la Conferința pastoral-misionară semestrială din primăvara anului 2013 se va trata tema "Sfinții Împărați Constantin și Elena, promotori ai libertății religioase și susținători ai Bisericii", cu posibilitatea aprofundării acesteia la una din conferințele preoțești administrative lunare pe care o va stabili fiecare eparhie.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – Mai 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

XI. În luna octombrie din anul 2013 la Palatul Patriarhiei se va organiza o ședință solemnă a Sfântului Sinod cu tema "2013 - Anul omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena", precum și o expoziție tematică cuprinzând cele mai frumoase și reprezentative fresce, icoane, miniaturi, broderii și țesături, mozaicuri, vitralii, fotograme, reprezentând pe Sfinții Împărați Constantin și Elena, precum și biserici și mănăstiri reprezentative cu hramul "Sfinții Împărați Constantin și Elena".

În urma discuțiilor care au avut loc și a lămuririlor suplimentare prezentate de Patriarhul României la propunerea Comisiei teologice, liturgice și didactice, precum și a votului unanim exprimat, Sfântul Sinod a hotărât:

1. Ia act și aprobă inițiativa Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, propusă Sfântului Sinod de Permanența Consiliului Național Bisericesc, privind declararea în Patriarhia Română a anului 2013 ca "Anul omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena".

2. Aprobă programul-cadru național bisericesc în 11 puncte (I-XI), redat în prezentul referat, care va fi adus la cunoștința eparhiilor, în vederea realizării proiectului liturgic, cultural și mediatic intitulat "2013 - Anul omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena".

3. Aprobă ca, în fiecare eparhie și în fiecare școală teologică, ierarhii eparhioți să ia măsurile necesare pentru a ilustra programul-cadru național bisericesc intitulat "2013 - Anul omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena", prin acțiuni și manifestări locale (media, publicistice, conferințe, întruniri, simpozioane și seminarii pastorale, teologice, cultural-educative), prin contribuția profesorilor de teologie, a istoricilor, a preoților și monahilor, subliniindu-se importanța Sfinților Împărați Constantin și Elena, ca promotori ai libertății religioase și susținători ai Bisericii, precum și locul Sfinților Împărați Constantin și Elena în evlavia poporului român.

4. Aprobă ca Centrul de presă Basilica al Patriarhiei Române (Radio Trinitas, Trinitas TV, ziarul lumina) să inițieze și să prezinte programe, emisiuni, filme documentare, materiale publicistice etc. pentru promovarea, în anul 2013, a "Anului omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena".

5. Aprobă publicarea unui album omagial intitulat "Sfinții Împărați Constantin și Elena în evlavia ortodoxă" (hramuri, onomastică, folclor, tradiții, obiceiuri), colectivul redacțional urmând a se stabili de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

6. Aprobă emiterea de către Patriarhia Română a unei medalii jubiliare cu Sfinții Împărați Constantin și Elena.

7. Ca parte a programului cadru național bisericesc din anul 2013 dedicat "Anului omagial al Sfinților Împărați Constantin și Elena", aprobă ca, în cadrul Conferinței pastoral-misionare semestriale de primăvară din anul 2013, să se trateze tema intitulată "Sfinții Împărați Constantin și Elena, promotori ai libertății religioase și susținători ai Bisericii", cu posibilitatea aprofundării acesteia și la una din conferințele preoțești administrative lunare pe care o va stabili fiecare eparhie.

Cu dragoste în Hristos, Domnul nostru,

Președintele Sfântului Sinod

† Daniel, Arhiepiscopul Bucureștilor, Mitropolitul Munteniei și Dobrogei, Locțiitor al Tronului Cezareei Capadociei și Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Secretarul Sfântului Sinod,

† Ciprian Câmpineanul Episcop-vicar patriarhal

Învierea lui Hristos - slava Sfintei Cruci

- Scrisoarea pastorală a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel cu ocazia Sfintelor Paști -

*„Crucii Tale ne închinăm, Hristoase,
și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim!”*

(Din cântările Sfintelor Paști)

Hristos a înviat!

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,

Iubiți credincioși și credincioase,

Taina Învierii Domnului este nedespărțită de Taina Crucii Sale, deoarece Hristos Cel Înviat din morți este Hristos Cel Răstignit.

Crucea Mântuitorului Hristos este semnul iubirii Sale atotputernice și smerite, făcătoare de viață și dătătoare de bucurie. *În Sfânta Cruce este ascunsă puterea Învierii, iar lumina Învierii este slava Sfintei Cruci. Astfel, Sfânta Cruce nu este doar semn al jertfei și al morții, ci și semn al Învierii și al biruinței.*

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos este biruința iubirii Lui smerite asupra păcatului, iadului și morții. Învierea lui Hristos este ridicarea omului cel muritor, din cauza păcatului, la starea de făptură veșnic vie, creată după chipul lui Dumnezeu Cel veșnic viu (cf. *Facerea* 1, 26), pentru a se împărtăși veșnic din iubirea divină a Preasfintei Treimi.

Prin Învierea lui Hristos Cel Răstignit se arată că iubirea omului față de Dumnezeu și față de semenii poate fi mai tare decât ura, violența și moartea. Tăria puterii iubirii jertfelnice a lui Hristos se arată atât în Crucea Sa, ca smerenie, cât și în Învierea Sa, ca slavă. De aceea, Biserica Ortodoxă nu desparte niciodată Crucea de Înviere.

Invidiat și urât de mulți dintre cărturarii și fariseii care pierduseră în mare parte capacitatea de a simți prezența activă a lui Dumnezeu în popor, desconsiderat și umilit de autoritatea conducătoare romană, care pierduse simțul dreptății, trădat și vândut de un ucenic robit de patima iubirii de arginți, părăsit de prietenii prea fricoși, uitat de mulți cărora le-a făcut bine, Iisus, Fiul lui Dumnezeu, devenit Om din iubire de oameni, a fost condamnat, pe nedrept, la moarte și răstignit pe Cruce, între doi tâlhari făcători de rele.

Pe de o parte, răstignirea lui Hristos pe Cruce este respingerea cea mai violentă a iubirii lui Dumnezeu de către omenirea păcătoasă și înstrăinată de Dumnezeu. Pe de altă parte, jertfa Sa pe Cruce, îndurată în mod liber (cf. *Ioan* 10, 17-18), arată smerenia Sa, ca răbdare a suferinței și ca statornicie în iubire iertătoare, chiar și față de dușmanii Săi („*Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac*“, *Luca* 23, 34).

Hristos, prin ascultarea de Dumnezeu până la moarte, a ridicat din morți pe Adam cel neascultător

Sfântul Evanghelist Ioan, ucenicul iubit care L-a însoțit pe Iisus până lângă Crucea Sa, ne spune că: „*Înainte de sărbătoarea Paștilor, știind Iisus că a sosit ceasul Lui, ca să treacă din lumea aceasta la Tatăl, iubind pe ai Săi cei din lume, până la sfârșit i-a iubit*“ (*Ioan* 13, 1). Iar Sfântul Apostol Pavel, cel ce din mare prigonitor al Bisericii a devenit cel mai harnic Apostol al lui Hristos, tocmai pentru că L-a întâlnit pe Hristos Cel Înviat din morți, într-o lumină copleșitoare pe drumul Damascului, a înțeles puterea iubirii jertfelnice a Crucii Lui. De aceea, în lumina Învierii lui Hristos, Sfântul Apostol Pavel scria creștinilor din Corint astfel:

„*Cuvântul Crucii, pentru cei ce pier este nebulie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim este puterea lui Dumnezeu*“ (*1 Corinteni* 1, 18). În altă parte, același Sfânt Apostol al neamurilor arată că, *prin puterea Crucii, Hristos a biruit duhurile rele care răspândesc în lume ura față de Dumnezeu și față de oameni: „Dezbrăcând (de putere) începătoriile și stăpâniile, le-a dat de ocară în văzul tuturor, biruind asupra lor prin Cruce*“ (*Coloseni* 2, 15).

Pentru a rămâne ascultător și iubitor față de Dumnezeu-Tatăl până la moarte, Hristos-Domnul a îndurat de bunăvoie multe rele venite din partea oamenilor păcătoși și a demonilor vicleni, care Îl asaltau în pustie cu *ispitele poftelor egoiste* - adică ispitele lăcomiei materiale, ale puterii de stăpânire și ale slavei deșarte (cf. *Matei* 4, 1-11) -, iar în Săptămâna Sfintelor Pătimiri, cu *ispitele sau încercările durerii* sufletești și trupești pricinuite de invidia cărturarilor și a fariseilor, de trădarea lui Iuda, de lepădarea lui Petru, de frica ucenicilor care L-au părăsit, de aroganța și viclenia lui Irod, de duplicitatea și lașitatea lui Pilat, de batjocura soldaților, de ignoranța și rătăcirea

mulțimilor învrăjbite, de ironia tâlharului nepocăit, de scuipări, de loviri cu palmele peste obraz, de loviri cu biciul pe trup, de cununa de spini de pe cap, de lovituri de cuie în palme și picioare, de răstignirea pe lemnul Crucii, de adăparea cu oțet, de străpungere cu lancea în coastă. *De ce a îndurat Domnul toate acestea?* Ne spune Sfântul Maxim Mărturisitorul, în cuvintele următoare: „*Acesta a fost... scopul Domnului, ca, pe de o parte, să asculte de Tatăl până la moarte, ca om, pentru noi, păzind porunca iubirii, iar pe de altă parte, să biruiască pe diavol pătimind de la el prin cărturarii și fariseii puși la lucru de el*” 1. Prin ascultare de Dumnezeu până la moarte, Hristos a ridicat din morți pe Adam cel neascultător, iar prin smerenie a biruit pe diavolul cel orgolios și răzvrătit.

Prin Înviere, Crucea devine lumină a iubirii eterne

Pentru a ne învăța că puterea Învierii era ascunsă în Cruce, adică în iubirea Lui smerită și îndelung-răbdătoare, Hristos-Domnul Cel Înviat din morți poartă și după slăvita Sa Înviere semnele sau stigmatul Crucii pe trupul Său, adică în mâinile, în picioarele și în coasta Sa (cf. Ioan 21, 20 și 27). Hristos poartă stigmatul Crucii în trupul Său înviat, nu ca să-și aducă aminte de cei care L-au răstignit spre a se răzbuna pe ei, ci pentru că ele sunt semnele eterne ale iubirii Sale jertfelnice și smerite pentru toți oamenii.

În Biserica Ortodoxă întâlnim o mulțime de simboluri, imagini, gesturi și expresii liturgice ale înțelegerii spirituale a legăturii interioare care există între Crucea și Învierea lui Hristos.

Mai întâi, în icoana ortodoxă a Răstignirii lui Hristos, chipul Său nu este crispat, ci pacificat, însemnând pacea comuniunii omului cu Dumnezeu, adică starea în care Iisus rostește cuvintele: „*Părinte, în mâinile Tale încredințez duhul Meu!*” (Luca 23, 46).

Apoi, icoana Învierii lui Hristos, în forma ei autentică, nu-L prezintă pe Hristos ieșind triumfător din mormânt, ci prezintă coborârea Sa la iad ca biruință asupra iadului și a morții, ca arvună sau început al Învierii de obște (cf. 1 Corinteni 15, 20) și al Judecării de Apoi. Astfel, pentru Ortodoxie, puterea Învierii lui Hristos începe să lucreze din însuși momentul morții lui Hristos pe Cruce și al coborârii Sale cu sufletul la iad. De aceea, trupul Său din mormânt nu intră în descompunere și nici sufletul Său nu rămâne în iad. Adesea, icoana coborârii la iad ne prezintă slava lui Hristos Cel Înviat ca fiind străbătută și confirmată de Crucea luminoasă, pentru că „*Hristos S-a pogorât prin Cruce la iad*”, după cum se spune în Liturgia Sfântului Vasile cel Mare.

Când este mărturisită și proclamată Învierea Domnului Hristos, Crucea nu este uitată, ci unită cu lumânarea de Înviere. Preotul proclamă adevărul Învierii, zicând: „*Hristos a înviat!*” în timp ce înalță Crucea în văzul tuturor, dar nu Crucea singură, ci însoțită de o lumânare aprinsă, care este lumina pascală a suferinței transformate în biruință. *Prin Înviere, Crucea devine lumină a iubirii eterne, a vieții mai tari decât moartea.*

În timpul Utreniei Sfintelor Paști și Utreniei din duminici cântăm sau rostim acest imn: „*Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim (...).Iată, prin Cruce a venit bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi cu moartea pe moarte a stricat*” (Canonul Învierii și Utrenia din duminici).

Legătura interioară dintre Cruce și Înviere este o dominantă a întregii spiritualități ortodoxe liturgice și filocalice, deoarece *Ortodoxia este în același timp Biserica pocăinței și a doxologiei, a postului și a bucuriei.*

Întrucât prin Crucea lui Hristos s-a arătat puterea iubirii mântuitoare a lui Dumnezeu (cf. 1 Corinteni 1, 18), noi, creștinii, cinștim Sfânta Cruce și ne facem semnul ei când ne rugăm, dimineața, la prânz și seara, când începem un lucru și când îl terminăm, în vreme de necaz și în vreme de bucurie.

Legătura dintre Cruce și Înviere, dintre suferință și speranță, osteneală și bucurie, luptă și biruință, se vede adesea în iubirea jertfelnică a părinților buni pentru copiii lor, a părinților duhovnicești pentru cei păstoriți de ei, a oamenilor harnici și darnici pentru semenii lor aflați în nevoi, în iubirea jertfelnică a celor care lucrează și se luptă, permanent, pentru binele familiei și al societății, al poporului și al patriei lor, al tuturor oamenilor pentru care Hristos Domnul a murit și a înviat ca să dăruiască tuturor mântuire și viață veșnică.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Anul acesta, 2013, este sărbătorit în Patriarhia Română ca „*An omagial al Sfinților Împărați Constantin și*

Elena“, la împlinirea a 1.700 de ani de la proclamarea de către Sfântul Împărat Constantin cel Mare a *Edictului de libertate religioasă de la Mediolanum*(Milano), în anul 313.

De semnul Sfintei Cruci este legat un important moment din viața Sfântului Împărat Constantin cel Mare, care a condus ulterior la libertatea acordată creștinilor din Imperiul Roman și la botezul său.

Istoricii bisericești Eusebiu de Cezareea și Lactanțiu afirmă că în ajunul bătăliei de la *Pons Milvius* (*Podul Vulturului*), din 28 octombrie 312, contra lui Maxențiu, Împăratul Constantin a văzut pe cer, ziua, o cruce luminoasă, deasupra soarelui, cu inscripția: „*In hoc signo vinces*“ („*Prin acest semn vei învinge*“). Noaptea, în vis, i s-a arătat Mântuitorul Hristos, cerându-i să pună pe scuturile și steagurile armatei sale Crucea, ca fiind semn protector în lupte. Victoria minunată a armatei sale, mult inferioară numeric celei a lui Maxențiu, a fost considerată de Împăratul Constantin ca ajutor primit de la Dumnezeu. Dovada acestei credințe a lui Constantin în ajutorul divin este inscripția de pe *Arcul lui Constantin*, din Roma, păstrată până astăzi, prin care mărturisește că a câștigat lupta „*instinctu divinitatis*“, „prin inspirație divină“².

Începând cu *Edictul de libertate religioasă din anul 313*, Sfântul Împărat Constantin cel Mare devine protector al creștinismului, iar apoi ia multe măsuri în favoarea Bisericii creștine, într-o perioadă în care lumea era divizată încă între păgânism și creștinism.

Astfel, el promovează în demnități publice creștini cu un comportament moral ireproșabil, emite monedă cu monograma creștină, în anul 317; generalizează duminica, sărbătoarea săptămânală a creștinilor, ca zi de odihnă în imperiu atât pentru creștini, cât și pentru păgâni, în anul 321; inaugurează o nouă capitală la Constantinopol (11 mai 330), simbol al renașterii și înnoirii religioase și social-politice a Imperiului Roman; prețuiește demnitatea preoțească prin scutirea clerului de impozite și de obligația îndeplinirii serviciilor municipale; înlătură din legile penale pedepsele contrare spiritului creștin (răstignirea, zdrobirea picioarelor, stigmatizarea sau arderea cu fierul roșu); protejează, prin lege, pe săraci, orfani și văduve; modifică legislația privind căsătoria; descurajează divorțul; pedepsește adulterul.

Din dorința de a ajuta Biserica să păstreze unitatea de credință, a convocat Sinodul I Ecumenic de la Niceea, din anul 325, împotriva ereziei lui Arie, care nega dumnezeirea Fiului. Sub influența Sfântului Atanasie cel Mare, Sinodul a mărturisit și proclamat învățătura ortodoxă despre dumnezeirea Fiului ca fiind „*Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut*“ (*Simbolul Credinței sau Crezul*).

Înțelegând nevoia Bisericii creștine de a avea spații liturgice corespunzătoare, *Sfinții Împărați Constantin și Elena au fost mari ctitori de biserici pe întreg cuprinsul Imperiului Roman: la Constantinopol, Ierusalim, Nazaret, Antiohia, Tir, Nicomidia, Trier, Roma ș.a.; au ridicat biserici care au rămas în istorie ca un model pentru toți împărații, regii și principii creștini*.

De asemenea, Sfinții Împărați Constantin și Elena au fost *promotori și sprijinitori ai pelerinajului creștin*. Este bine cunoscut *pelerinajul împărătesei Elena la Ierusalim*, în anul 326, pentru a căuta cinstitul lemn al Sfintei Cruci. După ce a aflat Sfânta Cruce, ea a încredințat-o Episcopului Macarie al Ierusalimului, iar o parte din lemn a fost trimisă la Constantinopol. Împăratul Constantin cel Mare a efectuat *un pelerinaj pentru a participa la sfințirea Bisericii „Sfinții Apostoli“ din Constantinopol*, în anul 330, și apoi *un alt pelerinaj pentru a participa la sfințirea „Bisericii Învierii“ din Ierusalim*, în data de 13 septembrie 335, iar a doua zi, în data de 14 septembrie 335, pe amvonul acestei biserici, Episcopul Macarie al Ierusalimului a înălțat Sfânta Cruce în fața mulțimilor, întru pomenirea aflării Sfintei Cruci, în anul 326. Sărbătoarea aceasta a devenit tradiție înscrisă în calendar până în zilele noastre.

Importanța Sfinților Împărați Constantin și Elena pentru viața și activitatea Bisericii este covârșitoare. Ei sunt apărători ai libertății creștinilor, ai unității Bisericii, ctitori de cetăți creștine și lăcașuri sfinte, apărători ai demnității umane și ajutători ai săracilor. Sfânta Elena este model pentru viața creștină a mamelor, învățătoare a credinței creștine în familie și în societate, unind înțelepciunea cu evlavlia și credința cu dărnicia.

Cinstirea Sfinților Împărați Constantin și Elena de către Biserică se arată prin pomenirea lor, în fiecare an, la data de 21 mai, fiind numiți *Sfinți Mari Împărați și întocmai cu Apostolii*.

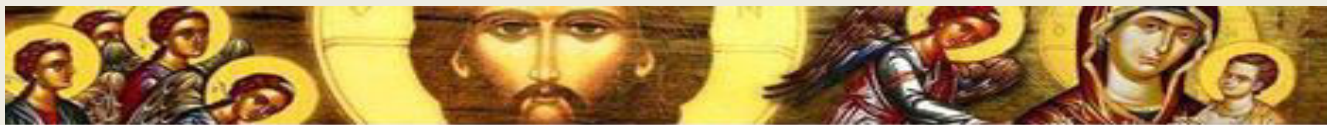

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – Mai 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfântul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

În iconografia noastră ortodoxă, Sfinții Împărați Constantin și Elena sunt reprezentați având Sfânta Cruce între ei, întrucât Sfântul Împărat Constantin a descoperit Crucea, ca semn de lumină, pe cer, iar mama sa, Elena, a descoperit Crucea de lemn, în pământ, la Ierusalim. Astfel, înțelegem că Sfânta Cruce leagă cerul și pământul, prin iubirea nesfârșită și netrecătoare a lui Hristos pentru lume.

Sfinții Împărați Constantin și Elena ne îndeamnă să apărăm dreapta credință, să ne închinăm Sfintei Cruci și să o cinstim ca pe o armă de biruință, să vedem în semnul Crucii puterea iubirii jertfelnice și smerite a lui Hristos, care ne duce la învierea sufletelor, din moartea păcatului, și la învierea trupului, din stricăciunea mormântului.

Osteneala și jertfa pentru aproapele aduc bucuria Învierii lui Hristos în sufletele noastre

Astăzi mulți oameni poartă *crucea suferinței* din cauza înmulțirii păcatelor, a patimilor egoiste și a relexelor de tot felul, din cauza lăcomiei sau zgârceniei unora și a sărăciei altora, a violenței în familie și în societate, a nedreptății și nepăsării, a bolilor și singurătății, a certurilor în familie și a divorțurilor, a părăsirii copiilor și bătrânilor ș.a. În această privință se adevăresc cuvintele Mântuitorului Hristos: „*Din pricina înmulțirii fărădelegii, iubirea multora se va răci*” (Matei 24, 12).

De aceea, *pentru a putea purta crucea multor încercări și a simți ajutorul lui Hristos Cel Răstignit și Înviat este necesar să ne întărim în credință, să sporim rugăciunea și să săvârșim fapte de ajutorare a semenilor noștri, să fim și noi pentru alții un Simon de la Cirene, care a ajutat pe Iisus să poarte Crucea Sa pe drumul Golgotei* (cf. Luca 23, 26). Așa după cum credincioșii care au purtat de bunăvoie *crucea postului*, ca înfrânare de la bucate de origine animală și de la orice păcat suflesc și trupesc, *primesc lumina, bucuria și binecuvântarea Sfințelor Paști*, tot așa și cei care alină suferința semenilor lor, prin rugăciune și cuvânt de încurajare, prin faptă bună și dărnicie, *vor simți lumina și bucuria Învierii lui Hristos în inimile lor și binecuvântarea Lui în viața și casele lor.*

Prin urmare, mai ales în aceste zile, este bine să *aducem bucuria Sfințelor Paști în casele de copii orfani și bătrâni, la patul bolnavilor, dar și acolo unde este multă tristețe, singurătate și deznădejde, în familiile sărace, îndoliate și îndurerate. Pretutindeni unde putem face binele, să-l facem purtând în suflet și în fapte lumina Crucii și bucuria Învierii!* Orice osteneală sau orice jertfă, de acest fel, cuprinde în ea lumina pe care o vestește Biserica Ortodoxă în ziua de Paști și în fiecare duminică de peste an, zicând: *Iată, prin Cruce a venit bucurie la toată lumea!*

Să cultivăm, prin rugăciune și cuvânt bun, în lumina acestei bucurii pascale, legătura fraternă cu românii care se află în afara hotarelor României sau în diaspora română.

Cu prilejul Sfințelor Sărbători ale Sfințelor Paști, vă adresăm tuturor părintești și frățești doriri de sănătate și mântuire, de pace și bucurie, dimpreună cu salutul pascal: *Hristos a înviat!*

Al vostru către Hristos Domnul rugător,

† Daniel

Prin harul lui Dumnezeu
Arhiepiscopul Bucureștilor,
Mitropolitul Munteniei și Dobrogei,
Locțiitor al Tronului Cezareei Capadociei și
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Biserica si internetul, rolul internetului in viata crestinilor

In noua era tehnologica, **Sfanta Biserica Ortodoxa**, fiind un organism viu (si nu o fosila din evul mediu, cum o considera unii sectari), trebuie sa se adapteze noilor conditii, tinand pasul cu schimbarile actualului mod de viata. **Sfanta Biserica** in epoca primara era in pas cu tehnologia informatiei din perioada respectiva. Scrisul era una din tehnologiile timpului si a fost folosit din plin de catre **Sfintii Apostoli** si de catre **Sfintii Parinti**. Dovada sunt epistolele (scrisorile) cuprinse in **Noul Testament** pentru a transmite **Cuvantul Adevarului** catre noile comunitati infiintate, precum si fixarea in scris de catre **Parintii bisericesci** a adevarului revelat si trait din plin in perioada respectiva (Sfanta Traditie).

Cuvantul Semanatorului trebuie semanat pe un nou teren ce se arata la orizont si anume pe cel digital, ce este alterat uneori cu tot felul de lucruri imorale ce pot intina sufletele oamenilor. Pe internet avem de a face cu un nou "camp duhovnicesc din ogorul cel mare al **Evangheliei Domnului**". Ar fi o mare lipsa daca nu s-ar face nimic si cred din tot sufletul ca Domnul a randuit aceste vremuri impreuna cu toate posibilitatile tehnice, pentru a usura accesul tuturor la **Cuvantul Adevarului**.

Viata contemporanilor nostri este una tumultuoasa, agitata, cu program prelungit de serviciu, uneori si in weekend, fara sa mai aiba timp sa ajunga la **Sfanta Biserica**, singura lor legatura cu **biserica** fiind uneori **radioul religios** sau internetul. Mentionez ca **radioul religios ortodox** se poate asculta si on line (pe internet). Ex. Radio Trinitas, Radio Renasterea, Radio Dobrogea, Radio Reintregirea, Radio Ortodox, Radio Lumina, Radio Oastea Domnului.

Internetul poate fi accesat foarte usor de la birou sau de acasa. Se estimeaza ca in viitorul apropiat vor fi foarte putini cei care nu vor avea acces la internet. **Sfantul Vasile cel Mare** spune ca trebuie sa fim ca albinele si sa culegem doar ce este bun. Precum ele iau polenul uneori chiar si din palamide, asa si noi din ceea ce ne inconjoara trebuie sa alegem doar binele. Noi nu trebuie sa ne pierdem identitatea ca **Biserica**, dar trebuie sa ne adaptam nevoilor si situatiilor concrete. Trebuie sa predicam de cate ori avem ocazia "cu timp si fara timp", in tot locul, inclusiv in spatiul virtual, al internetului si al undelor radio.

Am auzit pe cineva care rostea jignitor "infernet" in loc de internet, sustinand ca internetul este ceva daunator. Orice lucru este bun, dar aceasta depinde de modul in care il folosesti. La sfarsitul Genezei "a privit **Dumnezeu** toate cate a facut si iata erau bune foarte" (Facerea 1, 31). Ex. Un cutit in mana unui criminal savarseste o crima, in mana unui bucatar bun - o mancare gustoasa, iar in mana unui doctor priceput salveaza o viata.

Internetul folosit de niste crestini buni poate salva suflete. Desigur ca acest spatiu virtual nu este de ajuns pentru mentinerea sufletelor, fiind necesar neaparat contactul direct cu **Sfanta Biserica** pentru primirea **Sfintelor Taine** personal si direct. Internetul poate fi o forma de intarire duhovniceasca, de expunere a **invataturii ortodoxe** catre toate neamurile, fara insa a se renunta la metodele traditionale.

Internetul este o "carte" usor de deschis pentru fiecare. Acum depinde de paginile scrise. Pot fi daunatoare daca contin mizeriile contemporane sau pot fi ziditoare daca aduc **Cuvantul lui Dumnezeu**. Potrivit cuvintelor **Sfintei Scripturi**, au aparut la orizont o gramada de secte - lupii imbracati in blana de oaie - care atrag in capcanele lor mestesugite multe suflete nevinovate. Oamenii trebuie sa afle Adevarul nealterat si neschimbat de mintea omeneasca. Cel mai bun argument impotriva sectelor este acela temporal.

Hristos s-a nascut la anul 1 e.n. si a trait pana la anul 33, cand a murit si a inviat din morti. Sectele au aparut mult mai tarziu. Nu lasa **Dumnezeu** lumea nemantuata pana cand s-au desteptat ei acum 200-300 de ani. Nu ramanea

lumea in intuneric pentru o perioada de o mie si ceva de ani pana la aparitia lor. **Hristos** spune "Mergand invatati toate neamurile botezandu-le in numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh" (Matei 28, 19-20).

In zilele noastre se poate traduce astfel: mergeti, prin toate mijloacele pe care le aveti la dispozitie, inclusiv cele tehnice, si invatati toate neamurile. Botezul desigur nu se poate face la nivel declarativ, dar vestea cea buna - **Evanghelia** - trebuie transmisa catre toate neamurile. **Harul dumnezeiesc** lucreaza in toate spatiile, sfintind totul, inclusiv spatiul virtual. Depinde de noi sa constientizam misiunea noastra si sa putem sa ne adaptam nevoilor actuale, dar fara a pierde margaritarul credintei adevarate **ortodoxe**. Nu trebuie sa aruncam margaritarele cuprinse in **Sfanta Scriptura** si **Sfanta Traditie** (ex. scrierile Sfintilor Parinti), dar trebuie sa le impartasim si celorlalti

Nu trebuie sa ascundem Lumina sub obroc, ci trebuie sa o lasam sa lumineze toate neamurile, potrivit **Cuvantului Mantuitorului** nostru **Iisus Hristos**.

Cuvântul de învățătură al Sfântului Ioan Gură de Aur la Sărbătoarea Învierii Domnului

Biserica Ortodoxă sărbătorește anul acesta, la 5 mai 2013, **Învieria** Domnului nostru Iisus Hristos. În noaptea acestei zile, după săvârșirea Utreniei **Învierii**, este citit Cuvânt de învățătură al celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului, în sfânta și luminata zi a slăvitei și mântuitoarei **Învieri** a lui Hristos, Dumnezeul nostru:

„De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțumind să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, să nu se îndoiască, nicidecum, căci cu nimic nu va fi păgubit. De a întârziat cineva până în ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum

îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci darnic fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi, odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi; și pe cel de pe urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și acelaia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește; și gândul îl ține în seamă, și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă.

Pentru aceasta, intrați toți întru bucuria Domnului nostru; și cei dintâi, și cei de al doilea, luați plata. Bogații și săracii împreună bucurați-vă. Cei ce v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătații. Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat Împărăția cea de obște. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o Isaia, a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întîmpinându-Te pe Tine jos: amărātu-s-a că s-a stricat. S-a amărât, că a fost batjocorit; s-a amărât, că a fost omorât; s-a amărât, că s-a surpat; s-a amărât, că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit. A primit pământ și s-a întâlnit cu cerul. A primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimicit. Sculatu-S-a Hristos și au căzut diavoli. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; că Hristos, sculându-Se din morți, începătură celor adormiți S-a făcut. Lui se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin”.

După lectura acestui cuvânt se încheie Utrenia și este săvârșită Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur. („SLUJBA ÎNVIERII ȘI CARTE DE TEDEUM”, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2008)

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – Mai 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

Din viața parohiei

Cu binecuvântarea Pr. Paroh Valentin Dumitru Bușe și cu mijlocirea D-lui Director Marcu Gheorghe, al centrului cultural ce se afla în cadrul Mănăstirii Cernica, am organizat în data de 19 mai, un pelerinaj gratuit la mănăstirea Cernica pentru copiii participanți la activitățile organizate de biserica noastră. Copiii au primit o masă caldă din partea mănăstirii și au vizitat Casa Sfântului Calinic și Muzeul mănăstirii.

Hristos Domnul - Lumina Cea Adevărată – Mai 2013

<http://biserica-soborul maicii domnului crestin ortodox.ro>

Revistă Ortodoxă Editată de Parohia „Soborul Maicii Domnului si Sfantul Nicodim de la
Tismana”

STR. VASILE GOLDIS NR..1

